

Dosarul nr. 2rac-141/20

Prima instanță: Judecătoria Edineț, sediul central (jud.: E. Pșenița)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud.: I. Grosu, A. Garbuz și A. Ciobanu)

ÎNCHEIERE

07 octombrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Ala Cobăneanu
Iurie Bejenaru
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Inter Trade Investment Company”,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Inter Trade Investment Company” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Rusagro-Prim”, intervenienți accesorii Societatea cu Răspundere Limitată „Capital-Plant” și Societatea cu Răspundere Limitată ”Părtaș” cu privire la exercitarea dreptului de gaj,

împotriva deciziei din 24 decembrie 2019 a Curții de Apel Bălți, prin care s-a respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Inter Trade Investment Company” și s-a menținut hotărârea din 19 august 2019 a Judecătoriei Edineț, sediul central,

c o n s t a t ă :

La 01 octombrie 2018, SRL „Inter Trade Investment Company” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Rusagro-Prim” și SRL „Capital-Plant” cu privire la exercitarea dreptului de gaj.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la 22 iulie 2013, între SRL „Inter Trade Investment Company” și SRL „Părtaș” a fost negociat și semnat contractul de împrumut nr. 010, având ca obiect acordarea unui împrumut bănesc în sumă de 2500000 lei. În calitate de garanții a rambursării împrumutului acordat debitorului și a plăților aferente, au fost instituite garanții reale și personale, în baza unor contracte.

SRL „Inter Trade Investment Company” a relatat că potrivit contractului de gaj nr. 007/ITIC din 01 aprilie 2014, înregistrat la aceeași dată de notarul Murzacov A. în registrul gajului cu nr. 221352, debitorul gajist SRL „Capital-Plant” a transmis în gaj creditorului gajist SRL „Inter Trade Investment Company” producție agricolă (floarea soarelui, porumb) ce va fi recoltată în anii 2014-2015, de pe terenurile agricole arendate de SRL „Mavarcon” și prelucrate de SRL „Capital-Plant”, în baza contractului de simplu parteneriat din 26 noiembrie 2013, din comuna Grinauți, r-nul Ocnița, având o suprafață de 824 ha, la valoarea de gaj în sumă de 2500000 lei, fiind interzis gajul următor asupra acestor bunuri.

Reclamanta a menționat că dreptul de gaj apărut în baza contractului de gaj nr. 007/ITIC din 01 aprilie 2014, a fost confirmat prin eliberarea de către notarul Murzacov A. a confirmării de înregistrare a gajului nr. 221352 din 01 aprilie 2014, fiind astfel făcută publică informația privind dreptul de gaj al creditorului gajist SRL „Inter Trade Investment Company” asupra producției agricole a SRL „Capital-Plant”. Mai mult, obligația asumată de către debitorul SRL „Părtaș” pe contractul de împrumut menționat, a mai fost garantată și prin garanția personală, constituită de către SRL „Capital-Plant” în baza contractului de fidejusiune nr. 006 din 01 aprilie 2014, modificat prin Acordurile de recunoaștere a datoriei din 05 decembrie 2015, prin care s-a garantat achitarea datoriei până la 15 noiembrie 2015 și prin Acordul nr. 2 de recunoaștere a datoriei din 14 septembrie 2016, prin care s-a garantat achitarea datoriei până la 15 decembrie 2016.

SRL „Inter Trade Investment Company” a notat că în rezultatul neexecutării obligațiilor asumate de către fidejutorul SRL „Capital-Plant”, la 16 mai 2018 Judecătoria Edineț, sediul Briceni, a pronunțat hotărârea prin care a dispus încasarea din contul SRL „Capital-Plant” a sumei de 226228,38 euro, hotărârea devenind definitivă și irevocabilă la 02 iulie 2018, existând astfel un act judecătoresc irevocabil de încasare de la fidejutorul SRL „Capital-Plant”, care este și debitor gajist, a datoriei pe contractul de împrumut nr. 010 din 22 iulie 2013.

Mai mult, reclamanta a specificat că nefiind stinsă datoria stabilită prin actul judecătoresc menționat supra, creditorul gajist SRL „Inter Trade Investment Company” a inițiat procedura de executare a dreptului de gaj, deținut în baza contractului de gaj nr. 007/ITIC din 01 aprilie 2014. Astfel, prin somațiile nr. 042/CER și 043/CER din 09 noiembrie 2015, creditorul gajist a expediat în adresa debitorului gajist SRL „Capital-Plant” și a terțului SRL „Rusagro-Prim”, care deținea bunurile gajate, somații, prin care a solicitat achitarea datoriei sau restituirea/transmiterea în posesie a bunurilor gajate.

SRL „Inter Trade Investment Company” a indicat că fără a avea acordul creditorului gajist, terțul - pârât SRL „Rusagro-Prim” a ridicat roada anului 2014/2015 și anume floarea soarelui și porumbul, care erau gajate în favoarea SRL „Inter Trade Investment Company”, în pofida faptului că avea dreptul prioritar la încasarea mijloacelor bănești din contul acestor bunuri, inclusiv față de stat. Faptul ridicării/primirii de către SRL „Rusagro-Prim” a roadei gajate în folosul SRL „Inter Trade Investment Company” se confirmă prin facturile fiscale anexate la prezenta acțiune și anume: nr. JJ2285002, JJ2285006, JJ2285007, JJ2285008, JJ2285009, JJ2285010, JJ2285011, JJ2285012, JJ2285013, JJ2285015, JJ2285016, JJ2285017, JB3802742, JB3802744, JB3802745, JB3802749.

Reclamanta a menționat că întru finisarea procedurii prealabile a exercitării dreptului de gaj, la 16 august 2018, notarul Liliana Palancean a înregistrat în Registrul garanțiilor reale mobiliare (Registrul gajului) preavizul nr. 035/CER din 15 august 2018, fiind eliberată confirmarea de executare a dreptului de gaj cu nr. PEG2018000245. Confirmarea în cauză a fost expediată atât debitorului gajist SRL „Capital-Plant”, cât și terțului deținător al bunurilor gajate - SRL „Rusagro-Prim”, fiindu-le solicitat să achite datoria sau să transmită în termen de 10 zile în posesia SRL „Inter Trade Investment Company” bunurile gajate. Cu toate acestea, în termenul acordat, nici debitorul gajist și nici terțul deținător al bunurilor, nu au transmis în

posesia creditorului bunurile gajate, însă prin notificarea nr. 104 din 10 septembrie 2018, terțul deținător al bunurilor gajate – SRL „Rusagro-Prim” nu a recunoscut solicitările invocate, indicând că sunt neîntemeiate, fapt care a determinat reclamantul să se adreseze în instanța de judecată.

Suplimentar, SRL „Inter Trade Investment Company” a relata că a dobândit dreptul de a-și încasa creanțele sale din contul bunurilor gajate, în cazul în care debitorul nu va restitui suma împrumutului. În situația neexecutării de către debitor a obligațiilor asumate, SRL „Inter Trade Investment Company” a inițiat procedura de executare a dreptului de gaj expediind notificări debitorului gajist SRL „Capital- Plant” de a transmite în posesie bunurile gajate, însă acesta a comunicat, că bunurile gajate au fost ridicate de către un alt creditor, și anume de care terțul-pârât SRL „Rusagro-Prim”. În legătură cu aceasta, a notificat SRL „Rusagro-Prim” de a restitui bunurile gajate primite ilegal sau de a achita valoarea acestora, suma de 2500000 lei. Reșind din prevederile legale, chiar și în cazul înstrăinării de către debitorul gajist a bunurilor gajate, dreptul de gaj al reclamantului nu s-a stins indiferent de cui au fost transmise bunurile gajate, dreptul de gaj coexistând și în cazul inexistenței bunului, situație în care acesta trece pe suma de bani contravaloare a bunurilor gajate. Efectele pe care le produce dreptul de gaj, și anume efectul de a fi satisfăcut prioritar din valoarea bunurile gajate și de a urmări bunurile gajate indiferent în posesia cui se află.

Reclamanta a solicitat dispunerea transmiterii silite din posesia SRL „Rusagro-Prim” în posesia SRL „Inter Trade Investment Company” a bunurilor gajate conform contractului de gaj nr. 007/ITIC din 01 aprilie 2014, înregistrat de către notarul Murzacov A. în registrul gajului cu nr. 221352 la 01 aprilie 2014, și anume producția agricolă pentru anul 2014/2015 (floarea soarelui, porumb), iar în cazul inexistenței acesteia să fie încasat din contul SRL „Rusagro-Prim” în beneficiul SRL „Inter Trade Investment Company”, prejudiciul în valoarea gajului în sumă de 2500000 lei, și încasarea în mod solidar din contul pârâților a cheltuielilor de judecată suportate în acest proces judiciar.

La 09 noiembrie 2018, reprezentantul reclamantei SRL „Inter Trade Investment Company”, avocatul Pavel Pitihin, prin intermediul poștei electronice a depus cerere de concretizare a cerințelor, solicitând dispunerea transmiterii silite din posesia SRL „Rusagro-Prim” în posesia SRL „Inter Trade Investment Company” a bunurilor gajate conform contractului de gaj nr. 007/ITIC din 01 aprilie 2014, înregistrat de notarul Murzacov A. în registrul gajului cu nr. 221352 la 01 aprilie 2014, și anume producție agricolă pentru anii 2014/2015 (floarea soarelui, porumb) și încasarea în mod solidar din contul SRL „Capital Plant” și SRL „Rusagro-Prim” a cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea din 04 februarie 2019 a Judecătorei Edineț, sediul central s-a admis renunțul SRL „Inter Trade Investment Company” la capătul de cerere împotriva SRL „Capital Plant” privind exercitarea dreptului de gaj (vol. I, f.d. 190-191).

Prin încheierea din 05 martie 2019 a Judecătorei Edineț, sediul central s-a atras în proces, în calitate de intervenienți accesorii de partea pârâtului SRL „Părtaș” și SRL „Capital-Plant” (în procedura de faliment simplificat) (vol. I, f.d. 201-202).

Prin hotărârea din 19 august 2019 a Judecătorei Edineț, sediul central s-a respins ca neîntemeiată acțiunea înaintată de SRL „Inter Trade Investment Company”.

S-a dispus încasarea din contul SRL „Inter Trade Investment Company” în beneficiul SRL „Rusagro-Prim” a cheltuielilor de judecată în sumă de 2542,35 lei (vol.

II, f.d. 66, 74-79).

La 04 septembrie 2019, SRL „Inter Trade Investment Company” a depus cerere de apel împotriva hotărârii din 19 august 2019 a Judecătorei Edineț, sediul central, solicitând admiterea cererii, casarea hotărârii contestate, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

Prin decizia din 24 decembrie 2019 a Curții de Apel Bălți s-a respins cererea de apel depusă de SRL „Inter Trade Investment Company” și s-a menținut hotărârea din 19 august 2019 a Judecătorei Edineț, sediul central (vol. II, f.d. 142-152).

În motivarea soluției, instanța de apel a indicat că prima instanță corect a reținut că până la data înaintării cererii de chemare în judecată de SRL „Inter Trade Investment Company”, datoria debitorului de bază – SRL „Părtaș”, ce rezulta din contractul de împrumut nr. 010 din 22 iulie 2013, în temeiul hotărârii Curții de Apel Bălți din 21 august 2017 cu nr. 2i-145/2016, se considera deja stinsă.

Colegiu civil a mai relatat că din conținutul facturilor fiscale cu nr. JJ 2285001, JJ225002 din 15 octombrie 2014 și facturii fiscale seria nr. JB3802749 din 10 noiembrie 2015 rezultă că pârâtul SRL „Rusagro-Prim”, a procurat de la SRL „Capital Plant” o altă producție decât floarea soarelui sau porumb. Astfel, nu sa confirmat nici faptul că de către SRL „Rusagro-Prim” a fost înstrăinată anume producția gajată.

Instanța de apel a menționat că apelantul a prezentat două certificate potrivit cărora, conform bilanțului din 2015, SRL „Capital-Plant” a prelucrat teren arabil, cu suprafața de 360 ha, în s. Criva, r. Briceni, care a fost însămânțat cu cartofi și că primăria Drepcăuți r. Briceni, nu dispune de informații și nu are înregistrate contracte de arendă a terenurilor agricole de SRL „Capital-Plant” în anul 2014-2015 (f.d.134,133 vol. III). Certificatele în cauză la fel, nu confirmă pretențiile reclamantei/apelante, or, conform contractului de gaj, au fost puse în gaj cerealele ce urmau a fi recoltate de pe suprafața de 824 ha din comuna Grinăuți, r. Ocnîța, arendate de SRL „Mavarcon” și prelucrate de SRL „Capital-Plant”.

La 27 martie 2020, SRL „Inter Trade Investment Company” a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 24 decembrie 2019 a Curții de Apel Bălți, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei recurate, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a cererii de chemare în judecată și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea recursului, recurenta a menționat că concluzia primei instanțe și a instanței de apel cu privire la faptul că odată ce prin hotărârea Curții de Apel Bălți din 21 august 2017, SRL „Părtaș” a fost radiată din registrul de stat al persoanelor juridice, cu stingerea creanțelor existente față de debitor, este neîntemeiată, emisă cu încălcarea legislației în vigoare, deoarece stingerea obligației principale în legătură cu lichidarea debitorului principal, nu are relevanță asupra încetării gajului și/sau a fidejusiunii. Acest efect al stingerii obligației de bază este valabil doar în situația în care stingerea obligației are loc prin executare.

La 25 iunie 2020, SRL „Inter Trade Investment Company” a înaintat argumente suplimentare la cererea de recurs din 27 martie 2020, menționând că anexează cu titlu de practică judiciară, hotărârea primei instanțe și a instanței de apel, pronunțate pe marginea unei cauze similare.

Ulterior, la 18 august 2020, SRL „Inter Trade Investment Company” a depus o nouă cerere, cu indicarea unor argumente suplimentare în susținerea cererii de recurs, invocând practica judiciară a Curții Supreme de Justiție.

La 04 iulie 2020, 02 iulie 2020 și 21 august 2020, în adresa intimă SRL „Rusagro-Prim” și intervenienților accesorii SRL „Capital-Plant” și SRL „Părtaș” a fost expediată copia cererii de recurs depusă de SRL „Inter Trade Investment Company”, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (vol. II, f.d. 182).

La 01 iulie 2020, SRL „Rusagro-Prim” a depus referință la cererea de recurs, solicitând de a fi considerat inadmisibil recursul declarat de SRL „Inter Trade Investment Company” (vol. II, f.d. 201-208).

Ulterior, la 06 iulie 2020, SRL „Capital-Plant”, solicitând de a fi considerat inadmisibil recursul declarat de SRL „Inter Trade Investment Company” (vol. II, f.d. 210-213).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei motivate a fost expediată participanților la proces, la 28 ianuarie 2020, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (vol. II, f.d. 153), fiind recepționată de recurentă la 31 ianuarie 2020, fapt confirmat prin avizul de recepție anexat la materialele cauzei (vol. II, f.d. 155).

Astfel, instanța de recurs constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de SRL „Inter Trade Investment Company”, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Inter Trade Investment Company”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentei cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie

temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Considerațiile de mai sus sunt suficiente pentru a permite instanței de judecată de a reține existența temeiului prevăzut la articolul 433 lit. a) Cod de procedură civilă. În atare condiții, conjunctura respectivă confirmă că marja de apreciere a instanței de recurs nu a fost disproporționată cu obiectivele securității raporturilor juridice și buneii administrări a justiției, după caz, s-a accentuat rolul instanței supreme de a interpreta uniform legea și de a soluționa litigiile apărute în cadrul aplicării legilor, în raport cu obiecțiile formulate în recurs. Deci, în opinia instanței, normele de drept nu au format un obstacol care să afecteze esența dreptului recurentei de acces la instanță.

Cât privește dreptul justițiabilului „de a fi auzit de o instanță”, garantat de articolul 6 parag. 1 din C.E.D.O., instanța notează că obligația de a motiva o hotărâre judecătorească poate varia în funcție de natura deciziei în cauză și de trăsăturile speciale ale procedurii în ordine de recurs (a se vedea, inter alia, *Latourniere vs Franța*, 10 decembrie 2002, parag. 2; *Hansen vs Norvegia*, 2 octombrie 2014, parag. 71 – 74). În concepția instanței europene, articolul 6 parag. (1) nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind lipsit de șanse de succes (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Kukkonen vs Finlanda* (nr. 2), 13 ianuarie 2009, parag. 24; *Papaioannou vs Grecia*, 2 iunie 2016, parag. 45; *Baydar vs Olanda*, 24 aprilie 2018, parag. 46; *Guelfucci vs Franța*, 3 iulie 2018, parag. 42 - 44). Aceste raționamente se transpun direct în cazul de față, de vreme ce esența și temeiurile din recursul dedus judecății, inclusiv și argumentele din el, nu sunt în stare să afecteze legalitatea deciziei atacate sau a procedurii în ansamblu.

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de

SRL „Inter Trade Investment Company” urmează a fi considerat inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Inter Trade Investment Company”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu